1967/1968 Pražské jaro a vojenská okupace Československa

V období let 1967 a 1968 došlo ke krátkému uvolnění režimu, jež bylo novináři nazváno Pražským jarem. Od konce roku 1967 postupně docházelo k obměně funkcionářů. Z nejvyšších postů můžeme jmenovat například nového prezidenta republiky Ludvíka Svobodu či nového generálního tajemníka ÚV KSČ Alexandra Dubčeka. Na krátký čas byla také obnovena svoboda slova a společnost nastoupila cestu k celkovým politickým změnám směrem k demokratizaci. Toto uvolnění však nemělo dlouhého trvání, skončilo v noci z 20. na 21. srpna 1968 vojenskou intervencí vojsk Varšavské smlouvy na území Československa.

1967/1968 – Prague Spring and the military occupation of Czechoslovakia

Between 1967 and 1968, there was a brief relaxation of the regime, which journalists called the Prague Spring. From the end of 1967, officials were gradually replaced. Of the highest positions, we can name, for example, the new president of the country, Ludvík Svoboda, or the new Secretary General of the Communist Party, Alexander Dubček. For a short time, freedom of speech was also restored and society began on a path involving overall political changes directed toward democratisation. This liberalisation did not last long, however, and ended on the night of 20–21 August 1968, with military intervention in Czechoslovakia by Warsaw Pact troops.

Svobodně!

1951–2011 60 let RFE

„Pavel K. zcela jasně vylíčil, jak dospěl ke své víře... Praví: „Rozhodlo posléze, že pocit podobný mému sdílela značná část společnosti a že se stala organizovanou společenskou silou." Vskutku se stala organizovanou, velmi organizovanou silou; to je zjemnělý název pro komunistickou stranu. Pavel K., jak se zdá, jí byl přitažen jako železná pilina magnetem. Prodělával s ní její triumfy i její porážky, dobu nadšení i dobu apatie, duchovně se podílel na jejích hříších. Individuum, náchylné k omylům, se prostě podřídilo organizované, velmi organizované části společnosti... Dnes, když mladší generace vyčítá starší její hříchy a omyly, jichž se dopouštěla spolu s „organizovanou částí společnosti", je Pavel K. jeden z těch, kteří se cítí zasaženi. Snáší kritiku a ptá se, jak zní oblíbená fráze v těchto časech, zda je tu pořádán hon na čarodějnice. Bylo by to vskutku nespravedlivé – k němu i k čarodějnicím. Pavel K. a jemu podobní nebyli nic tak samostatného jako čarodějnice. Je-li tu nějaký hon, je to spíše hon na očarované."

Ferdinand Peroutka, (1964)

"Pavel K. quite clearly described how he got his faith... He said: "It was gradually decided that a feeling similar to mine was shared by a large part of society, and that it had become an organised social force." Indeed it became an organised, very organised force; that is a refined name for the Communist Party. Pavel K., it seems, was drawn to it like iron filings to a magnet. He went through triumphs with it and its defeats, times of enthusiasm and times of apathy, he took part spiritually in its sins. The individual, prone to error, conformed simply to the organised, very organised part of society... Today, when the younger generation reproaches its elders for their sins and mistakes, which they committed with the "organised part of society", Pavel K. is one of those who feels addressed. He tolerates criticism and asks, as a popular phrase of those times would have it, whether a witch-hunt has been organised. It would be really unfair – to him and to witches. Pavel K. and his ilk were nowhere near as independent as witches. If there is a hunt, it's more a hunt for the bewitched."

Ferdinand Peroutka, (1964)

Ferdinand Peroutka

(1895 Praha – 1978 New York, USA)

Peroutka: „No uznejte, měl to ten starý kapitalismus takhle zmechanisované?"